

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΑ ΔΕΚΑ ΘΥΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΘΗΛΥΚΟΥ ΛΑΝΔΡΥ

Μία παραξενή δολοφονία στο Μίτσιγκαν. Το μυστηριώδες σπίτι της Ρόζας Βέρες. Μία αποκαλυπτική έρευνα του ντέ-τεκτιέ Μάρκ Κάμπελ. Η τραγικές εξαφανίσεις τών θυμάτων της Ρόζας Βέρες. Το ματωμένο σφυρί του εγκλήματος. Ένας μακκάρικος κήπος με σκελετούς, κλπ.

Μάρκ Κάμπελ, ο περίφημος ντέτεκτιβ του Μίτσιγκαν, βρέθηκε άξαφνα ένα πρωί του περι-αιμένου μηνός μπροστά σ' ένα σκοτεινό κ' άνε-ξιστάσιο μυστήριο :

Κάποιος Στέβ Μάξ, που καθόταν σ' ένα επι-πλωμένο δωμάτιο στο σπίτι της μίσσας Ρόζας Βέρες, μιάς άλλοτης Μεξικανής, ηλικίας 48 χρόνων, είχε δολοφονηθή την προηγουμένη νύ-χτα με τόν πόν ανατριχιαστικό και τόν πιο πε-ρίεργο τρόπο. 'Ο Στέβ Μάξ, ό οποίος έθεωρείτο άπ' όλους πώς ήταν ό τρυφερός φίλος της Ρόζας Βέρες, είχε βρεθεί στο κάτω μέρος της σκάλας, με σπασμένο τό κεφάλι και πλόντας μέσα σέ μία λίμνη αίματος.

'Ο γιατρός, που προσεζλήθη άμέσως, άγνήθηξε νά επι-τροφη τόν ένταφιασμό του, γιατί είχε τή γνώμη ότι ένα πέσιμο άπ' τήν κορυφή της σκάλας, ή όποία ήταν ξύλινη, δέν μπορούσε ποτέ νά προκα-λήσει μιά τέτοιη φρικώδη πληγή στο κεφάλι του άτυχου Στέβ Μάξ...

'Η μίσση Βέρες πάλι είχε καταθέσει στην άστυνομία ότι, κατά τό μεσάνυχτα, είχε άκουσει άξαφνα άπ' τό δωμάτιο της, μεγάλο θόρυβο και μιά παραχαχτήι τραχηλή στην είσοδο του σπιτιού της... Πετάχτηκε λοιπόν τρομαγμένη άπ' τό κρεβάτι της και βγαίνοντας έξω, βρήκε στο κάτω μέρος της σκάλας άναίσθητο τόν νοικήρη της. 'Ο Στέβ Μάξ άνά-πνεε άκόμα, μιά δέν άργησε νά ξεψυχήση, ύστερα' από λίγα λεπτά της ώ-ρας, μέσα στην άγχαλιά της. Τό περίεργο είνε τώρα ότι όλοι οι άλλοι νοικήρηδες του σπιτιού της δέν είχαν άκούσει τίποτε κ' ένας μάλιστα ά-πό αυτούς, γυρίζοντας στο δωμάτιο του κατά τό μεσάνυχτα, τήν ώρα δηλαδή που είχε πεσει άπ' τή σκάλα ό Στέβ Μάξ, σύμφωνα με τήν κα-τάθεση της νοικήρας του, δέν είχε αντίληφθή τίποτε ! Αδτή ή παρά-ξενη σύμπτωσης έκανε μεγάλη έντύπωση στον ντέτεκτιβ Μάρκ Κάμπελ. Μιά τί συνέβαινε, λοιπόν ; 'Από πούδν είχε δολοφονηθεί ό Στέβ Μάξ και τί ύποκείμενο ήταν άραγε αυτή ή Μεξικανή, ή νοικήρά του ;

'Ο ντέτεκτιβ του Μίτσιγκαν, χωρίς νά ζήσει διόλου καιρό, πήρε τό καπέλλο του και βγήκε γρήγορα άπ' τό γραφείο του, γιά νά κάνει μιά άπαραίτητη έρευνα και νά μάθη πούδν ήταν τό παρελθόν και τί ζωή έκανε ή μίσση Ρόζα Βέρες.

***

"Όταν τό ίδιο άπόγευμα γύρισε ό άστυνομικός, ή πληροφορίες που είχε συγκεντρώσει φαίνεται πώς ήταν πολύ ή-ανοητιστικές, γιατί ό ντέ-τεκτιβ έβριθε τό χέρι του εχθαριστήμενος. Κάθισε λοιπόν μπροστά στο γραφείο του, άράδιασε άπάνω σ' αυτό τις σημειώσεις του, άναψε τήν πίπα του κ' έ-πειτα, με μιά φανερή χαρά, φώναξε στην ύμορφη δακτυλογράφο του :

—Γράψτε, Υγλάντινς, αυτά που θα σας ύπαγορεύσω. Είσαστε έτοιμη ; 'Αρχίζω : «'Υπόθεση Ρόζας Βέρες».

«'Η μίσση Ρόζα Βέρες, χήρα, ηλικίας 48 ετών, ένοικήστρια επιπλωμένων δωμα-τιών, έχει ένα πολύ ύπαιστο σπίτι, όπου κά-θονται άνύπανδροι ύπαλληλοι διαφόρων έ-θνοτήτων. Αυτό τό μυστηριώδες σπίτι της μίσσας Ρόζας Βέρες, ή όποία είνε Μεξικανικής καταγωγής, δέν διαφέρει δι-όλου από τό κακόχημα ξενοδοχεια των λαϊκών συνοικιών. 'Από κει πέρα έχουν περάσει πολλοί νοικήρηδες, πράγμα που δυσχεραίνει σέ άφάνταστο βαθμό τις έ-ρευνες της ανακρίσεως. 'Από τις δικές μου έρευνες όμως μπορεί κανείς νά διαπι-στώση ότι έννέα από τους νοικήρηδες της άλλοτης Μεξικανής, που έμεναν άλλοτε στο σπίτι της, χάθηκαν όλοι τους μ' έναν πολύ παράξενο και μυστηριώδη τρόπο, ό ό-ποιος θα έπρεπε νά κινήση τήν προσοχή της άστυνομίας του Ντηρόϊτ. 'Απ' αυ-τούς τούς έννέα εξαφανισθέντας, ό πέντε είνε βέβαιον ότι έχουν πεθάνει. Κι' έχουν πεθάνει υπό περιστάσεις διαφορετικές βέ-βαια, μιά ύπαιστο και περιέργως σ' άφάν-ταστο βαθμό. Τρεις ήταν σύζυγοι της μί-σσης Βέρες, ή όποία παντρευόταν με μιά καταπληκτική εύκολία και με τήν ίδια εύ-κολία πάλι άλλαζε τους τρυφερούς φίλους της, που καθόντουσαν σ' επιπλωμένα δω-μάτια του σπιτιού της...

«Και ιδού τόρα μερικά πολύ άλλόκοτα γεγονότα: 'Ο πρώτος άνδρας της μίσσας Βέρες άποκόπησε, φριτώντας μιά σφαίρα στον ζυγότιο του κ' άφροντας ένα μικρό σημείωμα άπάνω στο τραπέζι, με τό όποιο πλη-ροφόρησε τήν άστυνομία ότι έδινε μόνος του ένα τέλος στα βάσανά του, γιατί είχε κάνει πολύ άτυχο γάμο ! Μ' αυτό τό σημείωμα όμως έδήλωνε άκόμα ότι άφηνε δια τό ύπαρχοντά του στην άγαπημένη του γυναίκα... Τί παράξενη αντίφασις ! Μιά άν του ήταν «αγαπημένη» ή ύποπη Με-ξικανή, γιατί τότε άπεκάλυπτε ότι είχε κάνει έναν άτυχο γάμο ; Πώς μπορεί νά συμβιβαστούν αυτά τά δυό πράγματα ; Κι' ωστόσο, ή ανά-κρισις τότε δέν άνησύχησε διόλου άπ' αυτό τό άντιφατικό σημείωμα του τραγικού αυτόχειρος.

«'Ο δεύτερος άνδρας της μίσσας Βέρες σκοτώθηκε σ' έναν καιριά από έναν Πολωνό νοικήρη του σπιτιού της, ό όποιος είχε τρυφερές σχέσεις μαζί της. 'Ο Πολωνός αυτός, άπάνω στον καιριά, έσπασε μιά μπούτ-λια στο κεφάλι του σύζυγου και τόν είχε εξαποστείλει μ' αυτόν τόν τρό-πο στον άλλο κόσμο. 'Ο δολοφόνος κατόπιν έγινε άφαντος κ' ή μίσση Βέρες κληρονόμησε και τόν δεύτερο άνδρα της...

«'Όσο τώρα γιά τόν τρίτο, πέθανε κ' αυτός μ' ένα επίσης μυστηριώ-δη τρόπο, ό όποιος δέν διαφωτίστηκε ποτέ από τήν άστυνομία. 'Ο "Α-λεξ Βέρες, ό πρώτος σύζυγος της Μεξικανής, δηλητηριάστηκε από μα-τάρια. Τό περίεργο όμως είνε ότι μόνον αυτός δηλητηριάστηκε από τό έξη πρόσωπα, που είχαν καθήσει στο τραπέζι, ύστερα από ένα κενήρι στο δάσος του Ράισμουτ...

«'Επειτα, δυό άπ' τούς νοικήρηδες της Μεξικανής εξαφανίστηκαν ό-πό τό σπίτι της και κανείς πειά δέν μπόρεσε από τότε νά τούς ξαναβρή. 'Η μίσση Βέρες, στις έπίμονες έρωτήσεις τών φίλων του, έδινε ός μόνη εξήγησι της εξαφανισέως τους τήν οικονομική χρεωκοπία τους. «'Ελεγε δηλαδή ότι είχαν φύγει χωριά και της είχαν άφήσει άπλήρωτα τά νοίκια που της χρωστούσαν...

«Μετά τήν «εγχαία» δηλητηρίασι του "Αλεξ Βέρες, τέσσερες άκόμα νοικήρηδες της Μεξικανής είχαν γίνει άφαντοι, δίχως ν' άφήσουν πίσω τους κανένα ίχνος. 'Η μίσση Ρόζα Βέρες φέροσε καιλό νά εξηγήσει ότι αυτοί οι τέσσερες νοικήρηδες της ήταν άστατοι άνθρωποι κ' ότι εί-χαν φύγει από τό Μίτσιγκαν γιά νά πάνε νά γίνουν κτηνηγοί γουναρικό στον Καναδά.

«'Τέλος, ήθελε κ' ή σειρά του Στέβ Μάξ. Στο πορτοφόλι του διατε-χιμένον νέον βρέθηκε ένα έγγραφο, από τό όποιο φαίνεται καθαρά ότι είχε άσφαλίσει τή ζωή του γιά λογαριασμό της νοικήρας του κ' έπ-λέον μιά διαθήκη, με τήν όποια τήν καθιστούσε γενική κληρονόμος του.

«'Ο Στέβ Μάξ ήταν λογιστής σ' ένα μεγάλο έμπορικό κατάστημα και κέρδιζε άρκετά χρήματα άπ' τή δουλεία του. Φανόταν όμως φιλόμα-ρος και ιδιότροπος και ζούσε μόνος του, σάν μισάνθρωπος. 'Η κατάθεση του στην Τραπεζά είνε άκριβώς πέντε χιλιάδες δολλάρια...

«'Ας ανακεφαλαιώσουμε λοιπόν τις διάφορες κληρονομίες, που πήρε ως συ-μερα αυτή ή πολύ παράξενη Ρόζα Βέ-ρες :

»1) 'Από τόν πρώτο άνδρα της κλη-ρονόμησε τρεις χιλιάδες δολλάρια κ' έ-να έμπορικό κατάστημα.

»2) 'Από τόν δεύτερο (ό όποιος φρι-νεται ότι έκανε πολύ καλές δουλειές), κληρονόμησε έννέα χιλιάδες έκατό δολ-λάρια.

»3) 'Από τόν τρίτο, τόν "Αλεξ Βέρες, έπτά χιλιάδες δολλάρια και μιά ύμορφη βίλλα στα περίχωρα του Ντηρόϊτ.

»4) Και τέλος, από τόν Στέβ Μάξ ή μίσση Ρόζα Βέρες θα κληρονόμησε πέντε χιλιάδες δολλάρια και επί πλέον τήν άσφάλεια της ζωής του : Τριάντα χιλιάδες δολλάρια (άν ό Μάξ Κάμπελ δέν άνελάμβανε νά εξηγήσει αυτή τις ύπόθεσι)....

«Με δύο λόγια τόρα, άν αυτό τό παιγνίδι εξακολούθησε, ή άλλοτης Με-ξικανή δέν θ' άγουόσε νά γίνει βαθύ-πλουτη, γιατί μέχρι της στιγμής έχει έ-ξήγητα χιλιάδες δολλάρια στην Τραπεζά, ένα έμπορικό κατάστημα που άξίζει σα-ράντα χιλιάδες δολλάρια και μιά βίλλα στα περίχωρα του Ντηρόϊτ, που άξίζει περισσότερο από πενήντα χιλιάδες δολ-λάρια, έκτος βέβαια άπ' τό ύπαιστο σπ-τι της, που φτάνει τις σαρανταπέντε χί-

'Η άπαισα δολοφόνος Ρόζα Βέρες

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

Η ΖΩΗ

(ΤΟΥ ΖΑΝ ΜΟΥΡΕΑΣ)

Μην πής ποτέ σου : «Είλ' ή ζωή χαροάμενη γιοστή...»
Μόνο έν' άνέγγυμο μαυλό μπορσί έτσι νά μιλιά.
Κί' ότι «είλ' όδότη άντέλειπτη» τ' άγγελί σου μην πή.
Μόνο τ' άγγελί του άνανδρου μιλιά, έτσι τρελλά.

Γέλα, καθώς την άνοιξι γελούν ή φίλλοσιές,
και κλάψε σαν τον άνεμο στην έρημ άφορηλιά...
Δοκίμασε δια στη ζωή : Χαράς και συμφορές,
Και πές : «Έβλε πολύ...», και πές : «Είλ' όνειρου σαΐα».

ΣΑΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ

(ΤΟΥ ΣΤΕΚ ΜΕΤΤΙ)

Έ, τί θά κάνης, ώ παιδούλα, τί θά κάνης,
όντας θά γγίξη το άναπόφρευτο κορμάκι ;
Δεν θά πεθάνης ;... Θά πεθάνης... θά πεθάνης ;...
Σαν τί θά κάνω κι' έγω πάλι, τί θά κάνω ;
όντας μέ γγίξη το άναπόφρευτο κορμάκι ;
'Ω, θά πεθάνω, βέβαια, θα πεθάνω !...
Τότε, λοιπόν, γιατί νά μέ παιδείης,
νά μέ σταυρώνης σάν τον Νάζαρεά ;
τη μάχη μου ζωή νά σακατείης ;
—άφο κι' ό δού το ίδιο θέ νά κλάσω,
άκολούθωντας το άναπόφρευτο κορμάκι,
άφο κι' ό δού μιά μέρα θά πεθάνω ;

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ ΚΑΙ ΚΡΙΝΟΣ

(ΤΟΥ LE BAILLY)

—Γιά ιδέ; τά χρυσοφάνερα πολύχρωμα φτερά μου !
Είδες ποτε όμορφότερα φτερά από τά δικά μου ;

Η πεταλούδα έτσι μιλιά
στό κρίνο και πετάει.
Κι' ο κρίνος : —Πεταλούδα μου, της κίνας, δέν μου λές
γιατί τόσο περφημένη ; Αησιόνησες πός χιές ;
Ίσπου σκοταλέρα άκόμα
κι' έσέφηνε στο χύμα ;

ΑΠΟ ΤΗ 'SAMARITAINE'

(ΤΟΥ ΕΔΜΟΝΔΟΥ ΡΟΪΣΤΑΝ)

Άγαπημένε μου, σ' άποζητούσα άπ' την αλήθ,
χωρίς νά σ' εύρω, τώρα σ' εύρώσω κι' είνε νύχτα.
'Ομοσ δέν είνε — τί εύτυχία ! — σκοτάδι όλότελα
τά μάτρα μάτια μου μπορούν άκόμα νά σε ίδούν.
Τό όνομά σου σκορπάει όλόγυρα της άρμονίας των τρα-
γοιδιών,
και στην πνοή σου έχουσε σιέξην όλα τ' άρωματά των
(λοκουλιδιών,
ή κάθε λέξι σου είνε πλασμένη μ' όλα τά μέλια
και τά άχρά μάτια σου από κάποιε άστέρια.

Λένει ή καρδιά μου σάν καρτός όμοιος μέ δικής φιλοδύ
'Ω ! στην καρδιά μου, άγαπημένε μου, τώρα που σ' είδα,
έλα κι' άκούμησες έτσι άνάλωρα σάν κάποιε χροϊδί
κι' έσπερε νά δύναι σάν μιά σφαγάδα.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

(ΤΟΥ ΦΡΑΝΣΙΣ ΖΑΜ)

'Ω ! φύλακα άγγελέ μου εσύ, που σ' είχα παρατήσει
για τ' άσοφο λευκό κορμί σάν πεισε πασχάλων
είσαι μονάχος σήμερα, νά, σιέξε μου τό χέρι.
'Ω ! φύλακα άγγελέ μου εσύ, που σ' είχα παρατήσει
όταν ξεσπούσε ή κόμη μου στο θέρος της χαράς μου,
είσαι θλιμμένος σήμερα, νά, σιέξε μου τό χέρι.
'Ω ! φύλακα άγγελέ μου εσύ, που σ' είχα παρατήσει
όταν πατούσα σιάταλα του δάσου τό χρισώφι,
κάμπτοχος είμαι σήμερα, νά, σιέξε μου τό χέρι.
'Ω ! φύλακα άγγελέ μου εσύ, που σ' είχα παρατήσει
όταν νειρεύοιμον απροστιά
(στο χιόνι των στεγών,
δέν έξρω πλέον νά νειρευ-
τώ), νά, σιέξε μου τό
(χέρι.

λάδες δούλλοιρα. "Αν προσθέσουμε δε και τις «οικονομίες» των Ξη-
ξομανθόντων νοεζορήδων της, που γάθησαν κι' αυτές μαζί τους, βλέ-
πουμε ότι ή μίσση Ρόζα Βέρες είνε ήδη γάτος μιάς άρμετα στρου-
γιάς περιοσίας !... "Εχω τη γνώμη, λοιπόν, ότι αυτή ή ύποπτη γυναι-
κα πρέπει νά συλληφθή άμέσως και νά υποβλήθη σέ μιά έξονηριστική
ανάκρισι. "Εκτός άπ' αυτό, μιά λεπτομερής έρευνα και' όσονο θα μιάς
άνακάλυξη πολλά διαρωτιστικά στοιχεία, που θα μιάς επιτρέψουν νά έ-
ξοχιάσουμε τέλος τό μυστήριο αυτού του καταραμένου σπιτιού της.

"Η Ρόζα Βέρες, μέ δύο λόγια, είνε μιά επικίνδυνη γυναίκα, μέ αντι-
παθητικό πρόσωπο και' μ' ένα χαρακτήρα παρομοιάδους σκληρότητας...»

"Εκείνη τη στιγμή άνοιξε ή πόρτα του γραφείου και' ήλθε ο Ρέτζο
Συϊθ, ο βροφος του ντέτεκτιβ Μάρκ Κάμπελ, κρατώντας ένα άδωροφο
κουτί μέ σοκολατάκια για την πολυαγαπημένη του Γιλάντις, μέ την ό-
ποια ήταν τρελλά έρωτευμένος.

Ρέτζο, του έλε άμέσως ο άρχηγός του, κάνε μου τη χάρι ν' ανα-
βάλλης για μιά άλλη φορά την έρωτική σου έξουσιόλησι και πήγαινε
τόρα να συλλάβης τη Ρόζα Βέρες, την ύποπτη νοκοκρά του άτυχου
Στέβ Μάζ. Προσοχή όμως, γιατί είνε μιά πολύ επικίνδυνη δολοφόνος.
Είμαι βέβαιος ότι αυτή σκότωσε τό Στέβ Μάζ, τον φίλο της, κι' ίσως
και πολλούς άλλους άκόμη...

"Ο Ρέτζο Συϊθ, χωρίς νά ζητήσει καμιά έξήγησι, πήρε άμέσως ένα
έντολμα κι' έσπερα από λίγη ώρα ή Ρόζα Βέρες βρισκόταν κλεισμένη
στη κρατητήρια της άστυνομίας. "Ο Μάρκ Κάμπελ τότε έκανε μιά λε-
πτομέρη έρευνα στο σπίτι της και δέν διακολούτηρε ν' ανακάλυξη στο
βάθος μιάς άποθήκης ένα ματωμένο σφουρί, άπάνω στο όποιο ήσαν κολ-
λημένες άκόμη μερικές τριές από τά μαλλιά του Στέβ
Μάζ, του τελευταίου θύματος της Ρόζας Βέρες !

"Η έγκληματική χιρα είνε σκοτώσει μ' αυτό τό σφουρί
στο δωμάτιό της τον τρυφερό φίλο της κι' έπειτα τον έι-
χε μεταφέρει στο κάτω μέρος της σκάλας, για νά σηνη-
θεύσει έτσι ένα τραγικό τάχα δυστύχημα...

"Εκτός όμως άπ' αυτό τό ματωμένο σφουρί, ο ντέτεκτιβ
Μάρκ Κάμπελ ανακάλυψε στο δωμάτιό της δολοφόνου
μια μεγάλη ποσότητα άρσενικοϋ, διάφορα είδη μικροβίων
θανηροφόνων νοσημάτων, ένα φαλιδίο μέ προσωπό όξν
και δέκα δλόκληρες οκάδες θεϊκού όξέως ! Στον χιπο
παύλο σπιτιού της ξεθάψε από δω κι' από εκεί διάφορα
κόσμημα, τά όποια άνίχναν σέ τρεις τουλάχιστον σκελε-
τούς άνδρων ! Αυτά τά πειστήρια λοιπόν είνε, βέβαια,
άρματα για ν' άποδείξουν την ένοχη της Ρόζας Βέρες,
της σατανικής αυτής γυναίκας, που έχει άναστατώσει τις
'Ηνωμένες Πολιτείες μέ τά δέκα άποτρόπαια έγκλήματά
της κι' ή όποία, ώστόσο, δέν θά πεθάνη άπάνω στην ή-
λεκτρική καρέκλα, γιατί ή ποιηή του θανάτου έχει κατα-
ργηθή στην Πολιτεία του Μίτσιγκαν. "Η Μεξικανή όμως
μέ τά δέκα τραγικά θύματα, θα περάσει μέσα στη φυλά-
κη τό υπόλοιπο χρονία της ζωής της...

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΩΝ

ΕΥΘΥΜΑ ΛΟΓΙΑ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

"Ένας Κεφαλλονίτης, μιά φορά, άφοϋ πέθανε, τράβηξε γραμμή στην
πύλη του Παραδείσου και παρουάστηκε στον άγιο Πέτρο.

— Άνοιξέ μου νά μτώ, άγιο Πέτρε, του έλε.

— Αυτό που μου ζητάς, Γεράσιμε, είν' αδύνατον ! τοϋ άπάντης ο
έλεϊδ κρτόρας του Παραδείσου.

— Γιατί ;

— Γιατί έχεις κάνει πολλά άμαρτήματα στη ζωή σου.

"Ο Γεράσιμος όμως δέν τάχασε. Τραβήχτηκε λιγάκι παρατέρα κι' άρ-
χισε νά μιμνήται τον κόκορα, κυττάδοντας κιόλας πονηρά τον άγιο.

— Κοινουρίζον !... Κοινουρίζον !...

"Ο Άγιος Πέτρος κατάλαβε τί ήθελε νά πη μ' αυτό ο πονηρός Κε-
φαλλονίτης και... πριν κάλέκτωρ φωνήσει τρίς, άνοιξε διάπλατα την
πύλη του Παραδείσου, λέγοντας στον άμαρτωλό :

— Πρασμένα, ξεχασμένα, Γεράσιμε !... Έλα, έλα μέσα !...

***

"Ένας κηριος επισκέπτεται έναν νεαρό δικηγόρο, του πίνει τό χέρι
και του τό σφίγγει μέ θέρημ.

— Σός είμαι άπειρώς είνγώμων, κήριε Κοιλοκνηδόπουλε, του λέγει.

Τη δειν, ξερετε, που είχαμε τις προάλλες, την κέρδισα.

— Εύχαριστώ, αλλά δέν ήμουν, μου φαίνεται, έγω ο δικηγόρος σας.

— Είπατε όμως ο δικηγόρος του άντιδίου μου !...

***

Στό δικαστήριο :

"Ο πρόεδρος.—'Όστε, κατηγορούμενε, παρ' όλιγο νά σκοτωθής
τη γυναίκα σου, σιάζοντας μιά καρέκλα στο κεφάλι της !

"Ο κατηγορούμενος.—'Ηταν έντελώς τυχαίο, κήριε πρόεδρε.

"Ο πρόεδρος.—'Εντελώς τυχαίο, λές, άρχρει ;

"Ο κατηγορού-
μενος.— Λόγω πι-
νής, κήριε
πρόεδρε.

Δέν είχα διόλου σκοπό
νά...σπάζω την καρέ-
κλα !...

